

451

Besluit van 1 augustus 1983, houdende wijziging van artikel 25, tweede lid, van het Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 23 maart 1983, DG Vgz/VKG/IAZ, nr. 151844;

Gelet op artikel 10 van de Ziekenfondswet;

Gehoord de Ziekenfondsraad;

De Raad van State gehoord (advies van 18 mei 1983, nr. W13.83.0199/14.3.19.);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 21 juli 1983, DG Vgz/VKG/IAZ, no. 155115;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In artikel 25, tweede lid, van het Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering (Stb. 1966, 3)¹ vervalt de punt aan het slot en wordt de volgende zinsnede toegevoegd:

«en voor zover die hulp noch krachtens de Verordeningen van de Raad van de Europese Gemeenschappen noch krachtens een verdrag inzake sociale zekerheid kon worden verleend.».

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen, dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Tavarnelle, 1 augustus 1983

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden

Uitgegeven de *negeentwintigste* september 1983

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 8 juni 1982, Stb. 535

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Tevens zal het advies met de daarbij terinzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 11 oktober 1983, nr. 197.

NOTA VAN TOELICHTING

Artikel 9, tweede lid, van de Ziekenfondswet stelt de eis dat verzekerden zich voor het geldend maken van hun aanspraak op verstrekkingen moeten wenden tot een persoon of instelling in of nabij hun woonplaats. Aan deze eis kan uiteraard niet worden voldaan door ziekenfondsverzekerden die tijdelijk in ons land verblijven (bij voorbeeld tijdens een vakantie), doch buiten Nederland woonachtig zijn. Artikel 10 van de Ziekenfondswet opent de mogelijkheid dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt bepaald in welke omstandigheden kan worden afgeweken van het in het tweede lid van artikel 9 neergelegde beginsel. Het mede op dat artikel steunende Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering geeft hiervoor in de artikelen 25 tot 30 een nadere regeling. Zo geeft artikel 25, tweede lid, van het Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering aan de buitenslands wonende verzekerden die tijdens een verblijf in Nederland onmiddellijk noodzakelijke medische zorg behoeven, toch aanspraak op verstrekkingen zonder dat zij voldoen aan de voorwaarden, vermeld in het tweede lid van artikel 9 van de Ziekenfondswet.

Daarnaast zijn in een aantal door Nederland gesloten verdragen inzake sociale zekerheid, alsmede in de op dit gebied betrekking hebbende E.E.G.-Verordeningen (nrs. 1408/71 en 574/72) eveneens bepalingen opgenomen terzake van de aanspraak op de hierbedoelde spoedhulp buiten het land van de woonplaats van de verzekerden. Aan deze bepalingen zijn tevens regelingen verbonden betreffende de internationale verrekening van de kosten der verleende medische hulp in die zin dat de kosten die in eerste instantie ten laste zijn gebracht van het verzekeringsorgaan in het land waar de medische hulp is verleend, vergoed dienen te worden door het verzekeringsorgaan van het land van de woonplaats. De basis voor declaratie bij zo een buitenslands verzekeringsorgaan van de in ons land gemaakte kosten zou echter vervallen wanneer de spoedhulp in Nederland niet verleend zou worden op grond van een internationale regeling maar op grond van artikel 25, tweede lid, van het Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering.

Ten einde dit ongewenste gevolg van de samenloop van nationale en internationale regelingen te voorkomen bepaalt het onderhavige besluit, overeenkomstig het advies van de Ziekenfondsraad van 23 september 1982, dat in het buitenland wonende ziekenfondsverzekerden die een recht op spoedhulp tijdens een verblijf in Nederland kunnen ontlenen aan een internationale regeling, zodanige hulp niet kunnen ontvangen krachtens het bepaalde in artikel 25, tweede lid, van het Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering. Met andere woorden in zo'n geval prevaleert de internationale regeling boven de nationale.

Met nadruk zij erop gewezen dat vorenbedoeld wijken van het nationale recht ten gunste van een internationale regeling op geen enkele wijze de aanspraken van de verzekerden kan beknotten.

In voorkomend geval zal aan hen de noodzakelijke hulp worden verleend, ongeacht op grond van welke regeling zulks geschiedt. De ziekenfondsen kunnen bij het verlenen van de verstrekking op grond van hun ter beschikking staande gegevens beoordelen of betrokkenen rechtstreeks recht hebben ten laste van de ziekenfondsverzekering dan wel een recht hebben op grond van een internationale regeling. Op de verzekerden rust derhalve niet de last om aan te tonen op grond van welke regeling zij aanspraken doen gelden.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden